

Llei 4/2018, del 22 de març, de protecció temporal i transitòria per raons humanitàries

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Disposicions generals
 - Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació de la Llei

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de març del 2018 ha aprovat la següent:

Llei 4/2018, del 22 de març, de protecció temporal i transitòria per raons humanitàries

Exposició de motius

El conflicte siríà, amb les ramificacions geopolítiques que se'n deriven, ha generat una de les crisis humanitàries més grans ocorregudes en sòl europeu en els darrers setanta anys. La societat civil europea ha expressat clarament la seva voluntat d'acollir les víctimes d'aquesta crisi humanitària, i els governs europeus han gestionat l'acollida dels refugiats d'acord amb les obligacions internacionals, i tenint en compte de forma prevalent el marc normatiu comunitari i nacional. La ciutadania i els actors polítics del Principat d'Andorra han manifestat aquesta mateixa voluntat amb la finalitat d'ajudar les poblacions civils que busquen refugi fora de les fronteres sirianes i que arriben massivament a les costes del Mediterrani europeu.

L'absència d'una legislació pròpia que desenvolupi, amb rang de llei qualificada, el dret d'asil reconegut a la nostra [Constitució](#), és certament un obstacle major per acollir persones a casa nostra, però no és l'únic. En efecte, la situació geogràfica del Principat d'Andorra, que no disposa d'aeroport i no forma part de l'espai Schengen, ni del marc comunitari per a l'acollida dels refugiats, com també la manca de determinades estructures i funcions institucionals que tenen altres països europeus (forces armades, ambaixades en països on arriben els refugiats, serveis d'intel·ligència, etc.) són elements que no faciliten l'organització concreta d'un canal que permeti fer arribar fins al territori andorrà persones que fugen de la guerra i que es troben en camps de refugiats fora del territori comunitari. Tanmateix, Andorra, com a membre de les Nacions Unides, pot actuar en el marc de les seves facultats de participació dins la comunitat internacional, i seguir la normativa i els procediments que se'n deriven, tot i que també ho ha de fer tenint en compte especialment el marc comunitari diferent i específic pel qual es regeixen els països veïns i fronterers a l'efecte de gestionar l'arribada i l'acollida de civils que cerquen asil.

El Govern, amb la voluntat ferma de respondre a la demanda de la ciutadania andorrana i amb el desig de ser un membre solidari de la comunitat internacional, ha pres la decisió de dotar el nostre país d'un marc legislatiu que reguli el dret d'asil o qualsevol altre règim anàleg, i faci possible l'adhesió als convenis internacionals que hi ha en aquesta matèria i que permeti acollir, de manera temporal i transitòria, aquests refugiats, la qual cosa requereix necessàriament la concertació amb els organismes internacionals competents i amb els països de trànsit per assegurar l'arribada legal i segura al territori andorrà de les persones que es puguin beneficiar d'aquest acolliment temporal i transitori.

La creació del règim de protecció temporal i subsidiària que conté aquesta Llei té l'objectiu específic d'oferir una solució transitòria i restringida a la crisi humanitària que afecta actualment Europa, sense desenvolupar principis genèrics ni establir nous drets en termes d'asil. És una Llei que té un enfocament efectiu i pragmàtic i que anticipa, per tant, una futura llei més general sobre el dret d'asil o qualsevol altre règim anàleg. Aquesta Llei necessitarà un debat ampli amb la societat civil i els actors polítics, tenint en compte que, si bé el dret d'asil és un dret humà fonamental que Andorra reconeix, se'n desprenen implicacions i conseqüències d'un abast molt important.

La Llei que ens ocupa es divideix en quatre capítols i disset articles. El capítol primer conté les disposicions generals i, en concret, els articles 1 i 2 regulen l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, i les definicions dels conceptes més importants, com ara la protecció temporal i transitòria, les persones beneficiàries d'aquesta protecció i l'autorització de sojorn o de sojorn i treball que dona cobertura al règim de protecció temporal i transitòria. El capítol segon i els articles 3 a 5 que en formen part incideixen en la durada de dos anys prorrogable de forma excepcional, les condicions de l'atorgament i les vicissituds relatives a la finalització del règim de protecció temporal i transitòria. El capítol tercer fa referència a les característiques i l'abast de la protecció temporal i transitòria; l'article 6 regula la figura del representant personal d'aquesta protecció; l'article 7 estableix les normes sobre el reconeixement mèdic al qual s'han de sotmetre les persones beneficiàries de la protecció esmentada; l'article 8 fa referència a l'autorització de sojorn o de sojorn i treball que fonamenta el règim de protecció temporal i transitòria i als documents de viatge corresponents; els articles 9 a 12 regulen l'accés a l'allotjament, al treball i la formació, als serveis socials i sociosanitaris i a l'estructura educativa de les persones beneficiàries esmentades, i l'article 13 incideix en l'extinció de l'autorització de sojorn o de sojorn i treball. Finalment, el capítol quart, que es divideix en els articles 14 a 17, preveu les disposicions relatives al retorn al país d'origen, al país de provenença o a un país tercer de les persones que s'han beneficiat del règim de protecció temporal i transitòria, tant pel que fa a la vessant del retorn voluntari com pel que fa a la vessant del retorn forçós, i també regula la fi dels beneficis d'aquesta protecció. Per acabar, el Projecte de Llei compta amb cinc disposicions finals que reformen i afegixen diverses disposicions a la [Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració](#), amb l'objectiu d'adaptar aquesta Llei a la

Llei de protecció temporal i transitòria per raons humanitàries; encomanen a Govern que, després d'haver fet una anàlisi acurada de la normativa nacional i internacional en aquesta matèria, aprovi un Projecte de Llei sobre el dret d'asil o qualsevol altre règim anàleg; qualifiquen algunes disposicions d'aquesta Llei; encomanen al Govern la publicació del text consolidat de la [Llei 9/2012](#) referida, i determinen la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació de la Llei*

1. Aquesta Llei estableix les normes que regulen l'atorgament de les autoritzacions de sojorn o de sojorn i treball en règim de protecció temporal i transitòria a les persones que es troben sota la protecció de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (d'ara endavant, "l'ACNUR"), i a les persones que no poden retornar al seu país d'origen o de residència habitual a causa de violacions sistemàtiques o generalitzades dels drets humans.

2. El procediment que estableix aquesta Llei a l'efecte que preveu l'apartat anterior es desenvolupa amb la col·laboració de l'ACNUR, d'acord amb la seva responsabilitat de supervisió, i amb el suport d'entitats reconegudes sense ànim de lucre i dels estats concernits, tot plegat respectant els principis establerts en el Conveni sobre l'estatut dels refugiats, adoptat a Ginebra el 28 de juliol de 1951 (d'ara endavant, "el Conveni de Ginebra"), i el Protocol sobre l'estatut dels refugiats, adoptat a Nova York el 31 de gener de 1967, especialment pel que fa als principis de no-refús i de no-discriminació.

3. L'atorgament de la protecció temporal i transitòria a l'empara d'aquesta Llei no prejutja el reconeixement posterior de l'estatus de refugiat en el sentit que estableix l'article 1 del Conveni de Ginebra.

Registreu-vos a [LesLleis.com](#) per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

[Ja Estic Registrat](#)